

Kritika - S.O.S Love

2011 december 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

S.O.S. Love címmel Sas Tamás amerikai és magyar színészekkel forgatott 3D-s romkomot. Kedves Néz?k, óvakodjatok!

Török Zoltán, Gráner József, Sas Tamás. A három magyar filmkészít?ben az a közös, hogy mindannyian

készítettek filmet 3D-ben, s közülük Sas Tamás id?ben is utolsó. Bár a Presszó, a Kalózok és a Rosszfiúk rendez?je leplezetlenül a honi els?séget igyekezett meglovagolni az S.O.S. Love cím? filmjének 3D-változatban való elkészítésekor, legfeljebb a „játékfilmes kategóriában” jár neki az úttör?k szorgalmát elismer? plecsni. Ráadásul az S.O.S. Love-ot elnézve nemcsak az a következtetés vonható le, hogy a 3D-t nem véletlenül els?sorban a látványm?fajoknál (akciófilm, fantasy, animációs film) preferálja Hollywood és a nagy kapacitású filmgyártások (van mit mutatni), hanem azt is fájó megállapítani, hogy Sas ezen az úton még csak a kezdeteknél jár, amin viszont a szórakoztató tömegfilmkészítés már rég túljutott. Az S.O.S. Love-ban ugyanis a 3D a cél, nem az eszköz, márpedig az újdonság varázsa után minden filmkészít? funkcionálisan igyekszik tekinteni az új fejlesztésre, s ahogy Wim Wenders is mondta, az új filmnyelvi megnyilvánulást kell keresni a lehet?ségben. Az S.O.S. Love-ban ebb?l semmit nem látni, az alkotás és készít?je megelégszik annyival, hogy a dolog természetéb?l fakadóan térbeli hatásra képes, s asztalok, kezek, ül? karakterek „ugranak ki” a néz?térre, ennél pedig maholnap már a tévék is többre képesek.

De bárcsak ez lenne az összes hiányérzetünk az S.O.S. Love kapcsán! A deklaráltan nem az S.O.S. szerelem! folytatásának szánt romantikus vígjáték magyar léptékkel is turbósebességgel készült, rendez?je is csodának min?sítette, hogy december 15-én premiert lehet tartani bel?le. A kapkodás és sietség egy komolyan el?készített, végiggondolt, megírt projektnél sem szerencsés, az S.O.S. Love ellenben gyerekbetegségek sorával igazolja a régi bölcseletet. Mindenekel?tt a forgatókönyv kiált szerelem helyett segítségért, amelyben hatalmas lyukak tátongnak. A történet szerint egy lepukkant társkeres? szolgálatot megkeres egy gazdag orosz, hogy cserkésszék be húga kedvenc hollywoodi sztárját az unatkozó lány számára egy randira, s lehet?ség szerint Ámor nyilait is l?jék ki felé. Az egymillió dolláros megbízást egy háromf?s különítmény kívánja beteljesíteni, akik el?bb szerencsétlenkednek egy sort Los Angelesben, majd ugyanezt folytatják Magyarországon, de minden bénázásuk ellenére a m?faji szabályoknak megfelel?en romantikus irányba haladnak a dolgok. Nincs is ezzel semmi baj, ha a szemünk el?tt bomlana ki az oksági viszonyrendszer, következnének egymásból a jelenetek, s a cselekményszervezés összetartva kidobná a végeredményt. Ehelyett az S.O.S. Love-ban ad hoc jelleggel következnek egymás után a jelenetek, a színészek tétován téblábolnak el?bb a pálmafák alatt, majd a Duna környékén. A felmerül? konfliktusok megoldása véletlenszer?en vagy egyáltalán nem következik be, hanem csak tudomásul vesszük ?ket. A történet hemzseg az üresjáratoktól és következetlenségekt?l, amit az alkotók epizodikussággal igyekeznek feledtetni. Ám amíg az Üvegtigris esetében ennek van értelme a gegek miatt, addig itt inkább a forgatókönyv hiánya idézi el? ezeket a helyzeteket. Nem világos például, hogy egy üzleti vállalkozás tagjai 2011-ben miért reszkírozzák meg, hogy bankkártyák helyett egy speciális táskában, készpénzben vigyenek magukkal külföldre szükségleteik fedezésére 100 ezer dollárt. Mint ahogy az is értelmetlen, hogy amikor a pénz elveszik, miért nem telefonálnak

eszeveszetten, ha átverve érzik magukat; vagy miért nem keresik megszállottan a tévedésb?l elcserélt koffert, ha önhibájukból történt a szerencsétlenség. A szerepl?k azonban a történet egészében teljes passzivitásba vonulnak.

A cégvezet? Hujber Ferenc és Árpa Attila jól érzik magukat a vásznon, szemmel láthatóan nem esett nehezükre az USA-beli kiruccanás, ám a történetben mindig helyettük oldja meg valaki a problémákat, vagy megvárják, hogy magától oldódjanak azok meg. Mindezzel nem lenne gond, ha nem lennének abszolút f?szerepl?i a mozinak, akik majd minden jelenetben benne vannak (kivéve Árpát, aki a film közepén váratlanul és magyarázat nélkül elt?nik a képr?l vagy húsz percre). Olyan jelenetekben kell tehát jobb híján bizonyítaniuk, amikor részegen kell dajdajozni, a probléma el?l ijedtükben meg kell mártózniuk az óceánban, s gondterhelten ülni különféle asztaloknál, ahol azt ismételgetik, hogy ezért meg fogják ?ket ölni. Ezt a passzivitást feloldhatná egy karakteres n?i f?szerepl?, de az – legalábbis az els? órában – nincs. A beharangozott Daryl Hannah-szereplést inkább nevezhetnénk cameónak (Billy Zane háromszor egy percét meg véletlennek), így az els? órában nyoma sincs románcnak, inkább afféle burleszkszer? vígjátékot látunk, amiben szerencsétlen Hevér Gábor hülyét játszva idétlenkedik összevissza. A film második felére ? szinte teljesen elt?nik, s helyette átveszi a szerepet két külföldi színész, a férfi és a n?, akiknek szerelembe kell esniük. A kémiát mondjuk még véletlenül sem látjuk kibontakozni, de annyit vannak közös jelenetben, hogy beletör?d?en elfogadjuk, valahol-valahogy-valamikor – talán nem figyeltünk – beütött a szerelem. A tévedések és átverések sorának min?ségét nem vizsgálva és azokat átugorva juthatunk el a fináléhoz, ahol mindenki megkapja azt, ami a forgatókönyv szerint és a m?faji konvenciók alapján neki jár. És ezzel az égvilágon semmi baj nem is lenne, ha kell? bájjal, humorral és eleganciával történne mindez.

A cselekményhez tartozó nehézséget okoz ugyanakkor, hogy nem világos az az alkotói szándék, ami miatt külföldi és magyar színészekkel, angol–orosz nyelven forgattak, ha ez egyrészt a szinkronizált moziváltozatban jelent?ségét veszti, ráadásul komoly dramaturgiai zavarokat okoz. Egy-egy feliratozott orosz mondatot leszámítva – ami után a szerepl?k mindig magyarul folytatják a párbeszédet – mindenki magyarul beszél, az amerikai hotelrecepcióstól kezdve a Los Angeles-i hobón át az orosz üzletemberig, ellenben Billy Zane-t angolul üdvözlik magyar h?seink. A szinkronba pedig olyan finomságok csúsztak be, mint például, „értem, pincérként és bártenderként dolgozok”, ami teljes téboly, ha már egyszer szinkronizáltunk. A teljesítményeket elnézve pedig teljesen indokolatlan a zeniten túllév? – néz?vonzó? – amerikai sztárocskák szerepeltetése, mert üres karaktereik ellenére még mindig életszer?bb Árpa Attila alakítása a plasztikázott Daryl Hannah felt?néseinél.

Az S.O.S. Love befejezetlen film, izgalmas lehet?ségeket szalasztottak el az alkotók – akiknek éppen a hite hiányzott az egészb?l, hogy az S.O.S. Love még maradandó is lehet.

(S.O.S. Love – Az egymillió dolláros megbízás. Színes, magyar–amerikai–angol–orosz romantikus vígjáték, 100 perc, 2011. Rendez?: Sas Tamás. Forgalmazó: Fórum Hungary.)

mno.hu - kgy

Ajánló